

Bayer Zsolt: Isznak-e a halak vizet? (Lakatos Márk világa)

2024 március 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ilyen véletlenek pedig nincsenek.

Egy fiatalember bement egy lap szerkesztésébe, bemutatkozott, megadta elérhetőségeit, telefonszámát, e-mail-címét, s közölte, hogy akár bíróság is hajlandó bizonyítani mindazt, amit mond.

Lakatos Márkról volt mondanivalója.

A „gyermekvédelmez?” Lakatos Márkról. S ha már ott volt, be is mutatta néhány sms-váltását ezzel az emberrel.

Egy fiatalember bement egy lap szerkesztésébe, és kipakolt. Mert nem bírta elviselni, ki tetszeleg most éppen a gyermekvédelmez? szerepében. Ez a fiatalember nem lett öngyilkos, hála istennek neki nem is lett volna miért. Egészséges, normális értékrend?, biztos családi háttér? fiatalemberről van szó, akivel nem történt meg a szörnyőség, mert nem történhetett meg. De erre még visszatérünk.

Induljunk el kicsit messzebbre!l!

Nem tudom, mi az oka, de a homoszexuális szubkultúrában (fogalmam sincs, miért kell ezt bármiféle kultúrának nevezni, de nincs rá most jobb kifejezésem) valamiféle fétis, státusszimbólum a „fiatal fiú”. A homokosok fiatal fiúkat akarnak. S természetesen nem állítom, hogy minden homokos pedofil vagy „epheofil” (ez a fedőneve a bizonyos kor feletti pedofiliának), de azt állítom, hogy a pedofilok között felülreprezentáltak a homokosok.

Csak az elmúlt egy hónapban kibukott pedofilügyek elkövetői – az óbudai óvoda mocskos állatjától a szigeteszentmiklósi mocskos állatig – kivétel nélkül homokosok.

Ilyen véletlenek pedig nincsenek.

És akkor térjünk vissza Lakatos Márkhoz. Lakatos Márk tavaly év végén ezt nyilatkozta a Válasz online-nak – hát mi másnak, persze –: „Én aztán senkinek sem mondtam soha, hogy legyen meleg. Ahogy arra sem kértem senkit, hogy a szexuális orientációmát értékelje vagy bármire átneveljen.”

Milyen dicséretes. És akkor nézzük a valóságot. A lap szerkesztésébe besétáló fiatalember bemutatta, milyen üzeneteket küldött neki Lakatos Márk, amikor ? – mármint a fiatalember – 15-16 éves volt. A fiatalember elég egyértelműen jelzi már az elején, hogy ? heteroszexuális: „alakul egy lány”, írja Lakatosnak, amire a következő válasz érkezik: „Attól még lehet. Ez baráti ügy.” A fiatalember – mondom, egészséges, normális srácról van szó, normális családi háttérrel – intelligens módon és még egyértelműbben közli Lakatossal, hogy nem, ezt írja: „Mindenkinek máshol vannak a barátság határai.” Mire érkezik a válasz: „A határokat át kell lépni.”

Itt álljunk is meg egy pillanatra! Álljunk meg ennél a nyomorult, beteg, ócska közhelynél, amely ennek a szubkultúrának, ennek a celebvilágnak egyik legkedveltebb frázisa, üressége. A határokat át kell lépni. Tényleg? És miért is? És mely határokat? Minden határt? És mi okból, mi célból? Azért, hogy minden beteg, perverz állat szabadon kiélhesse a vágyait?

S vajon milyen módon rezonál a „lépd át a határokat” egy amúgy is sérülékeny, eo ipso lázadó kamasz lelkében? Egy kevésbé erős, labilis, rendezetlen családi háttér? kamasznál beválhat ez a közhely? S amúgy mivé lesz a világ, ha átlépjük a határokat?

Legalább erre az utolsó kérdésre tudom a pontos választ, ugyanis most a szemünk láttára válik azzá, ami. A lakatosmárkok világa jön el.

De térjünk vissza az üzenetekre.

A határok átlépésére vonatkozó lakatosmárki felszólításra megérkezik a normális, egészséges válasz: „Nem lehet.” Majd kicsit később a fiatalember, hihetetlen intelligenciáról tanúságot téve még egyértelműbbé teszi azt, ami minden normális embernek magától értetődő és természetes: „Ezen nem tudok változtatni” – írja Lakatosnak, aki az abnormálisok és betegek választ adva először érdeklődik, hogy „min nem tudsz változtatni”, majd amikor megkapja a választ, miszerint „az identitásomon”, azonnal a beteg nyomorultak módján reagál: „mindenen tudsz”, mármint változtatni, és különben is, ezek csak „nagy szavak”.

Nagy szavak. Hát persze. Az abnormálisok világában minden identitás, legyen szó vallási identitásról, nemzeti identitásról vagy nemi identitásról, csupán „nagy szavak”. A végeredményt pedig látjuk a mai Nyugaton.

De ezzel nincs vége. Lakatos rátér az „aktív” és „passzív” kérdéskörére, ami az ? abnormális világában a homoszexuális szerepekre vonatkozik – mindjárt hánynak –, s a következő? üzenetváltásra kerül sor:

„Lakatos: Most olvastam, hogy aktív vagy. Bemutatnád, hogy mennyire?

Fiatalember: Jaj. Telefonon vagyok aktív.

Lakatos: Amúgy passzív?

Fiatalember: Amúgy is aktív.

Lakatos: Na akkor azt is megmutathatnád, de él?ben...

Fiatalember: Lányoknak.

Lakatos: Uncsi. Hogy csak lányoknak. Kirekeszt?. Nem igazságos.”

Istenem, mennyire undorító, mennyire aljas ez az egész.

És mindezek elolvasása után tegyük fel a kérdést: hogyan is állunk Lakatos azon állításával, amely szerint „én aztán senkinek sem mondtam soha, hogy legyen meleg. Ahogy arra sem kértem senkit, hogy a szexuális orientációmért értékelje vagy bármire átneveljen.”

S az üzenetváltás leggyomorfordítóbb része az, amikor a fiatalember közli Lakatossal, hogy még kiskorú:

„Fiatalember: Kisfiú vagyok.

Lakatos: Milyen értelemben?

Fiatalember: Milyen értelemben lehet kisfiú valaki?

Lakatos: Te milyen értelemben mondd?

Fiatalember: te melyik értelemben gondold?

Lakatos: Hát te mondtad el?ször, mire gondoltál?

Fiatalember: Minden értelemben.

Lakatos: Pontosíts.

Fiatalember: Minden értelemben.

Lakatos: És? Mikor lehet meghúzni a...?

Fiatalember: Fülelem?

Lakatos: Is. Ahogy a mondás tartja, fülét-farkát...”

Az az „és”, vagyis az a „na és akkor mi van, ha kisfiú vagy, mikor húzhatom meg a farkad”, nos, ez a legjellemzőbb ezekre a nyomorult, perverz, beteg gazemberekre. Ebben van benne minden, amit ezekről tudni kell.

S akkor vonjuk le a következtetéseket és tegyük fel kérdéseket.

A bicskei nevelőotthon volt igazgatója ugyanilyen korú fiatalokkal követte el mindazt a szörnyeséget, amit elkövetett. Visszaélve – többek között – a hatalmi helyzetével. Kérdezem, illetve állítom: a „celebség”, az ismertség, a híresség és a pénz: mind-mind hatalmi helyzet.

S nem állítom, viszont határozottan kérdezem: lehetett-e a budapesti éjszakai életben, Lakatos vadászterületén olyan hasonló korú fiatalember, aki nem volt sem annyira er?s, sem annyira határozott, mint ez a fiatalember, akinek nem volt olyan rendezett és normális családi háttere, s végül kötélnek állt? Nincs kedvem viccel?dni, de mégis eszembe jut a régi székely vicc: – Édesapám, isznak-e a halak vizet? – Azt nem tudom, hogy isznak-e a halak vizet, de hogy módjuk van rá, az biztos.

Lakatosnak volt rá módja, hogy a hatalmi helyzetével visszaélve becserkészen magának ilyen fiatalokat.

S akkor kérdezem végül: ha így volt, ha csak egyetlenegy esetben összejött neki, akkor mi a különbség közte és a bicskei igazgató között?

Borítókép: Lakatos Márk (Forrás: Facebook/Lakatos Márk)

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló